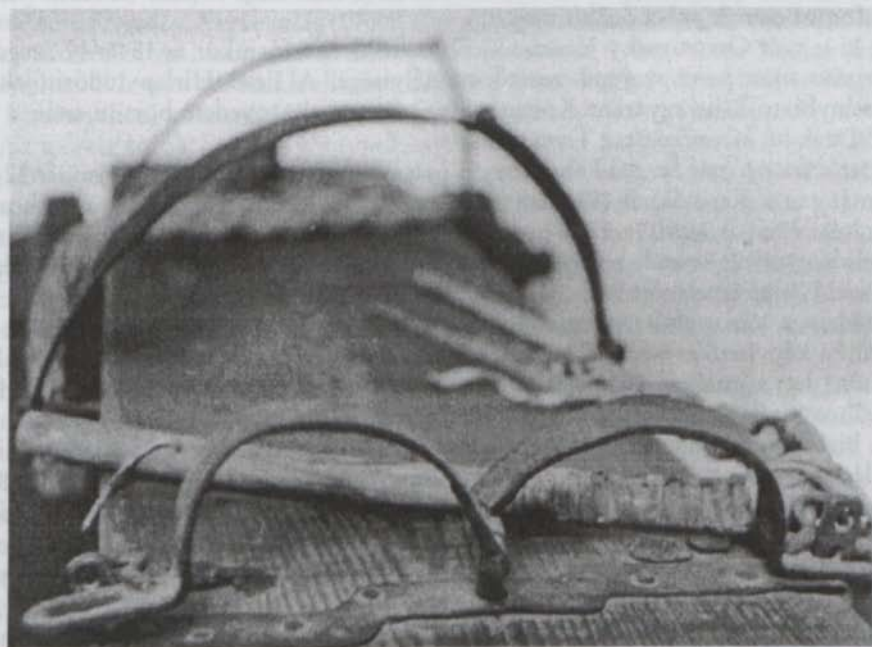

a költő utolsó napjairól beszámolva, hogy bekocsizott Gyulára, föltétlenül megemlégték volna, hogy Szegedre is elment, annál inkább, mert Szeged – ha valamit itt intézni akart a költő; tárgyalni valakivel, valakikkel, főként a kormánnyal ide menekült író és politikus barátaival – egyetlen nap alatt Mezőberényből aligha volt kocsival megjárható, hanem csak éjszakázással; a kétnapos út pedig bizonyosan sokkalta emlékezetesebb maradt volna a szállásadó berényi Petricséknek, más kortársainak, mint a gyulai egynapos beruccanások.

Másodszor, ha Petőfi ekkor itt járt volna, föltétlenül találkozott volna a parlament tagjaival, más neves politikusokkal, írókkal (Jókaival, Vörösmartyval, Táncsicssal, Pákh Alberttel, Kuthy Lajossal stb.), s elképzelhetetlen, hogy ezek közül később – Petőfi halálhírére véve – senki ne emlékezett volna a nem sokkal utóbb, pár hét múlva nagy jelentőségűvé váló szegedi „utolsó találkozásukra”.

Harmadszor: Juhász Gyula is, Móra Ferenc⁹⁹ is idézte a Szegedi Lap július 20-i cikkét, mely Petőfi megsebesüléséről közölt téves hírt. Elképzelhetetlen, hogy a szegedi újság ekkor említetlenül hagyta volna, hogy a költő pár napja még itt járt!

Nem, nem, Petőfi sohasem fordult meg Szegeden.

⁹⁹Móra Ferenc: Petőfi-mozsák. = M. F.: i. m. 311–312.